

PRIX

FØROYAR-alt um finaluna!

Føðingardagsgávan

Fyrstu ferð, ið Lene Thomsen vitjaði í Føroyum, var í september í fjór, tá hon var í føðingardegi hjá vinkonuni Dianu

DAGFINN OLSEN

Diana Borgnyardóttir, ið samstarvar við Lene Thomsen um at geva føroyskum tónleiki ein møguleika, umframt at tær eru vinkonur, fekk eina sermerkt føðingardagsgávu í september í fjór. Maðurin kom við einum stórum pakka. Tá Diana lat upp, var tað vinkonan Lene, ið var í pakkanum og sum soleiðis kom í føðingardag hjá vinkonu síni.

Lene vil við hesum vísa á, at henni dámar stak væl at gera okkurt óðrvísi. Tað er eisini tað, ið hon er vorðin kend fyrri í donsku fjølmiðlaverðini. Hon metir, at fyrri at fáa fjølmiðlafólk at vakna og hava áhuga, so má ein gera eitt hvørt óðrvísi, tí tíðndafólk verða boðin so nógvastaðir dagliga, at tey

náa ikki alt. Men tá Lene Thomsen skipar fyrri, tá koma tey, tí tá er oftast okkurt óðrvísi til eygu og oyru.

Yrkjarin

Men 35 ára gamla Lene Thomsen leggur dent á, at hóast hon kanska kann tykjast at hava alt í síni makt og at arbeiða við serkonari hond, so er hetta úteftir.

Tað er eisini ein onnur Lene. Privat, so dámar henni væl at binda frið og hon skrivur eisini yrkingar. Hetta er ikki tann Lene, PR-stjórin, ið fólk vanliga uppliva.

Enn hevur Lene ikki givið yrkingar sínar út, tó at onkur hevur staðið í donskum avissum. Yrkingarnar eru ofta um persónlig viðurskipti, og tær, ið eru komnar í avisir-

Vinkonurnar Diana Borgnyardóttir og Lene Thomsen skymaðust leygarkvöldið eftir føroyskum gávurikum tónleikarum, meðan áhoyrarar leita sær innar í Norðurlandahúsið til Prix Føroyar finaluna.

mynd: Dagfinn Olsen

nar, eru ofta um meira gerandislig viðurskipti. Hon nýtir tað at yrkja, sum eitt slag av terapi.

Landið við opnum hurðum
Lene er hugtikin av Fø-

oyum og tí gestabliðni, ið hon her hevur upplivað. Hon hevur hug at nevna Føroyar, hvørs náttúru hon er bergtikin av, fyrri landið við opnu hurðum.

Eisini er hon hugtikin av øllum teimum gávuriku

fólkunum, ið hon hevur hitt her.

Vónandi eydnast tað onkrum at fáa altjóða gjøgnumbrot, sigur Lene, sum eftir 9 ár sum PR-stjóri á Polygram, valdi at fara egnan veg og byrja eina fyrri-

tøku. Í dag umboðar hon t.d. Savage Rose, Randy Crawford, umframt at hon eisini vegleiðir politikarum í at føra seg í almenna ljósinum.

Fylg hjartanum

Fríggjakvöldið helt danska PR-kvinnan, Lene Thomsen, fyrilestur í útvarpshöllini, ið hon nevndi „Frá dreyms til veruleika. Hon helt Føroyar eiga ein undranarverdan hóp av fólki við listagávum, ið mun til støddina á okkara litla oyggjalandi

DAGFINN OLSEN

Lene Thomsen hevur royndir innan tónleika- og listaheimin, eftir at hava starvast í 9 ár sum PR-stjóri hjá fleirtjóða plátufelagnum Polygram. Í dag rekur hon sína egnu fyrirkø.

Fitt av tónleikarum, útgevarum og áhugaðum annars, høvdu leitað sær niðan í útvarpshöllina. Lene Thomsen legði fyrri við at greiða frá, at henni dámar sera væl føroyingar og land okkara, ið við síni vökru náttúru og rólga fólki kendist óðrvísi, enn stórbyurin Keymanahavn, har Lene hevur sín gerandisdag. Bert at koma í bussin á flogvøllinum, har øll práta, og bussforarin hevur eina viðmerking til øll, helt Lene vera eitt hugnaligt og óðrvísi upplivi.

Gulloyrað

Lene er komin hendaveg,

tí hon her hevur vinkonu sína, Dianu Borgnyardóttir, ið eisini umboðar fyrirkøna hjá Lene í Føroyum. Eisini hevur Lene kunnað seg um føroyskan tónleik og sæð og hoyrt Prix Føroyar kappingina.

At føroyingar hava gávurík fólki, er Lene sannførd um, og í fyrilestri sínum greiddi hon frá ymsum, ið komast kann útyfri, um ein megna at koma upp á altjóða tónatindarnar.

Lene segði, at í dag er talan um harða kapping og eina harða vinnu. Á øllum plátuforløgum er ein, ið nevnist gulloyrað. Hesin lurtar dagliga eftir eini rúgvu av innsendum bondum og flogum. Tí er eisini gott hugskot at senda inn nøkur fá og góð lög, ikki eina heila flogu. Eisini er gott at hava eina góða mynd at senda við.

Lene segði, at tónleikur í dag ofta verður seldur, eins

og vaskipulvur. Mangan er talan um bólkar, ið eru settir saman á fakkfólki, fyrri at selja. Fyrst finnur ein sangskrivara, síðani fólk við røttu útsjón og síðani finnur ein útav, um tey yvirhøvur duga at syngja. Sum dømi um slíkar bólkar nevndi hon Aqua, East 17, Ace of Base og partvís Spice Girls.

Image

Kemur ein í básin hjá einum plátufelag, so er ein í serkonum hondum, men tó er neyðugt at halda fast við seg sjálvan og ikki missa seg burtur. Eisini er neyðugt at leita sær serkøna hjálp frá t. d. sakførarum, tá ein skrivur sáttmála, so ikki gongst einum, sum George Michael, ið aðrenn hann gjørdist kendur bant seg við einum sáttmála, ið litið og einki gav honum í sín part.

Lene kom inn á nógvar og viðkomandi síður av tón-

leikaíðnaðinum. Har varð tosað um týðningin av at hava eitt sonevnt „image“, ið hóskar og sum ein kann standa inni fyrri. Hvussu ein skal handfara fjølmiðlarnar, hvussu ein sum kendur persónur kann missa samband við „de nære ting“, bert finna ríkidomi og ikki eydna og hvussu stórri viðgongd bert kann føra stórri „cirkus“ við sær. Eisini kom fram, at í miðal bert ein av seks útgávum, geva plátufelagnum yvirskot.

Elton John og gullplátan frá Lene

Lene hevði eisini nakrar skemtiligar søgur frá sínum royndum við teimum kendu. Hóast tíðin tykist vera farin frá brotnum gistingarrúmum og tilikum levnaði, so visti Lene Thomsen á, at tað hevur týðning at føra seg fram á rættan hátt.

Hon segði søguna um

ungu og gávuriku dreingirnar úr Bronx, ið ikki høvdu røttu bakgrundina ella røttu vegleiðingina. Tá Lene skuldi taka sær av teimum á ferð teirra í Danmark, so fordu teir seg fram, so at hon kom í neyð av teimum. Á finu matstovuni hildu teir alt ganga ov seint fyrri seg og byrjaðu at rópa og gera seg inn á borðið, ið tey sótu við. Tá teir skuldu fara av gistingarhúsinum, uppdagði stjórin, at alt leysafte var horvið á rúminum og at lampur og annað stak út úr kuffertum teirra. Hesir ungu garpar vildi eingin hava aftur til Europa.

Tá Lene vegna Danmark skuldi geva Elton John gullplátu, vildi hon gera okkurt serligt burturúr. Ístaðin fyrri vanligu rammuna, lat hon gera eitt lítið klaver, har gullplátan var í. Tá hon kom til Onglands, tóku tollararnir og kannaðu klaverið og tóku tað sundur. Tað eydnadist í síðstu løtu at savna tað aftur, men Elton John var ikki fegin.

Seinni fekk Lene at vita, at øll innan tónleikaheimin høvdu fingið fax frá stjórni, ið visti á skeivleikan í hennara atburði. Hon visti ikki hvat var gálið, hon vildi bert gera okkurt serligt burturúr. Men tað visti seg, at hann var firtin, tí hann kundi ikki fáa klaverið at passa inn í sítt savn av heiðursplátum, ið hann hevði á

vegginum í eini holl.

Lene tók hesa hending sum dømi um stjórni, ið ikki hevði dannelsi og sum hevði mist sambandið við veruleikan.

Lene endaði við at lesa úr bók eftir ítalsku Susanna Tamaro, Fylg hjartnum. Henda sigur m.a., at ein eigur at biða, um ein ivast. Lurtar ein eftir hjartanum, so finnur ein út av, hvønn veg ein skal fara.

Spurningar

Fólk finga nógva at vita hesi 5 korterini. Og spurningarnir vóru nógvir. Bæði um peningaviðurskipti og onnur viðurskipti. Millum annað kom fram, at ætlar ein at selja 50.000 eintøk av eini flogu, so er neyðugt við 1/2 millión til lýsingar. Lene Thomsen segði seg vóna, at um ikki annað, so ein bólkur kláraði altjóða gjøgnumbrot, tí so fór tað at breiða seg sum ringar í vatni og at skapa áhuga fyrri okkara tónleiki.